

«Ο βασιλιάς βάτραχος»

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένας βασιλιάς που είχε τρεις θυγατέρες. Η μικρότερη έπαιζε πάντα κοντά σ' ένα πηγάδι, έξω απ' το παλάτι, με μια χρυσή μπάλα. Κι όταν κουραζόταν από το παιχνίδι, ξάπλωνε κάτω από μια φλαμουριά, που είχε πολύ σκιά και ξεκουραζόταν. Μια μέρα όμως, εκεί που έπαιζε, της έφυγε από τα χέρια η μπάλα, κι έπεσε στο πηγάδι.

Κι επειδή δεν μπορούσε να την βγάλει, άρχισε να κλαίει απαρνηγόρητα. Ξαφνικά, ακούστηκε μια βραχνή φωνή:

-Τι έπαθες, βασιλοπούλα και κλαις;

Εκείνη γύρισε να δει ποιος της μιλούσε κι αντίκρισε ένα μεγάλο βάτραχο.

-Κλαίω, είπες η βασιλοπούλα, γιατί μου 'πεσε η χρυσή μου μπάλα στο νερό.

-Εγώ μπορώ να σε βοηθήσω να την ξαναπάρεις, είπες ο βάτραχος. Εσύ όμως τι θα μου δώσεις γι' αντάλλαγμα;

-'Ό, τι θέλεις, καλέ μου βάτραχε, απάντησε εκείνη. Να, δες, θα σου δώσω τα φορέματά μου, τα μαργαριτάρια μου και την κορώννα που φοράω.

-Τίποτα απ' αυτά δε θέλω, είπες τότε ο βάτραχος. Ωστόσο, αν υποσχεθείς να μ' αγαπάς, κι αν δεχθείς να είμαι σύντροφος στα παιχνίδια σου, να κάθομαι στο τραπέζι σου, να τρώω στο χρυσό σου πιάτο, να πίνω από το χρυσό σου ποτήρι και να κοιμάμαι στο κρεβάτι σου, τότε θα σου φέρω τη μπάλα.

-Ναι, καλέ μου βάτραχε, έχεις το λόγο μου. Όλα όσα ζήτησες θα γίνουν, είπες η βασιλοπούλα. Μόνο φέρε, σε παρακαλώ, τη μπάλα μου.

Μέσα της όμως κρυφά σκεφτόταν: «Τι ανοησίες μου λέει αυτός ο βάτραχος! Η φύση τον έπλασε να κάθεται ολημερίς με τα άλλα βατράχια στο νερό και να κράζει. Πως είναι δυνατόν να κάνει παρέα με τους ανθρώπους;».

Ωστόσο, ο βάτραχος είχε κιόλας βουτήξει στο νερό κι έφερε τη χρυσή μπάλα. Γεμάτη χαρά η βασιλοπούλα πήρε τη μπάλα κι έφυγε τρέχοντας για το παλάτι.

-'Ει, περιμένε με!, φώναξε πίσω της ο βάτραχος. Εγώ δεν μπορώ να τρέχω! Εκείνη όμως δεν του έδωσε σημασία, και, πριν βραδιάσει, τον είχε κιόλας ξεχάσει.

Την άλλη μέρα, όμως, την ώρα του φαγητού, άκουσαν στις σκάλες ένα θόρυβο –πλατσ πλατσ- και σε λίγο, ακούστηκαν χτύποι στην πόρτα.

-Βασιλοπούλα μου μικρή, ακούστηκε μια φωνή, άνοιξέ μου. Εκείνη έτρεξε, άνοιξε την πόρτα κι αντίκρισε κοντά της τον βάτραχο. Τρομαγμένη του έκλεισε κατάνουτρα την πόρτα και γύρισε πίσω στο τραπέζι.

Ο πατέρας της, ο βασιλιάς, βλέποντας την ταραχή της, κάτι κατάλαβε, και την ρώτησε ποιος είχε χτυπήσει την πόρτα.

Η βασιλοπούλα είπες τότε στον πατέρα της την ιστορία, και πως ο βάτραχος ήθελε σαν αντάλλαγμα να μένει μαζί της στο παλάτι.

Ο βασιλιάς της μίλησε αυστηρά, και της είπες ότι έπρεπε να κρατήσει το λόγο της.

Έτσι, η βασιλοπούλα, αναγκάστηκε ν' ανοίξει. Ο βάτραχος πλησίασε, ανέβηκε πάνω στο τραπέζι και άρχισε να τρώει.

-Τώρα που έφαγα και χόρτασα, είπε ο βάτραχος στη βασιλοπούλα, πάμε να κοιμηθούμε στο μεταξένιο κρεβάτι σου. Εκείνη άρχισε να κλαίει και φοβόταν να πιάσει τον κρύο βάτραχο. Ξανά όμως ο βασιλιάς θυμωμένος και της είπε:

-Μην ξεχάσεις ποτέ αυτό που έταξες. Πρέπει να το κάνεις. Αν δεν ήθελες, να μην έδινες το λόγο σου.

Τι να κάνει η βασιλοπούλα; Έπιασε το βάτραχο με τα δυο της δάχτυλα, και τον απόθεσε σε μια γωνιά του δωματίου της. Μετά πήγε στο κρεβάτι της να κοιμηθεί.

Μόλις, όμως, κάθισε στο κρεβάτι πλησίασε ο βάτραχος και της είπε:

-Είμαι πολύ κουρασμένος και θέλω να κοιμηθώ όπως εσύ. Ξεχνάς τι μου έταξες; Πάρε με λοιπόν κοντά σου, γιατί θα πω στον πατέρα σου πως δεν κάνεις αυτά που υποσχέθηκες σε μένα, που σ' ευεργέτησα.

Τότε η βασιλοπούλα θύμωσε, άρπαξε τον βάτραχο και τον πέταξε, μ' όλη της τη δύναμη, απέναντι στον τοίχο.

-Α, δεν υποφέρεσαι πια με τα καμώματά σου! Φώναξε η βασιλοπούλα. Τώρα θα ησυχάσεις, θες δε θες! Επιτέλους να μπορέσω και εγώ να κοιμηθώ ήσυχη. Ο βάτραχος, που είχε χτυπήσει στον τοίχο άφηνε μικρές κραυγές.

Στο μεταξύ η βασιλοπούλα πλησίασε στο κρεβάτι της και αποκοιμήθηκε. Ο βάτραχος κλαψούρισε λιγάκι ακόμα πονεμένα αλλά, στο τέλος αποκοιμήθηκε και αυτός. Ωστόσο, στη διάρκεια της νύχτας ο μικρούλης βάτραχος μεταμορφώθηκε σ' ένα λυγερόκορμο παλικάρι, ένα πανώριο βασιλόπουλο.

Σαν ξύπνησε η βασιλοπούλα και τον είδε, θαμπώθηκε από την ομορφιά του. Τότε το βασιλόπουλο της διηγήθηκε πως πριν πολλά χρόνια, τον είχε μαγέψει μια κακιά μάγισσα, αλλά επειδή αγάπησε αυτήν, λύθηκαν τα μάγια.

Αμέσως μετά την ζήτησε σε γάμο, και η βασιλοπούλα δέχτηκε, μ' όλη της την καρδιά. Έτσι, την άλλη κιόλας μέρα θα έφευγαν για το βασίλειό τους...

Σαν έφτασαν στο νέο τους βασίλειο έκαναν τους γάμους και έζησαν, πια την υπόλοιπη ζωή τους, αγαπημένοι και ευτυχισμένοι.